

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. évfolyam, 167. szám

50 fillér

Vasárnap, 1955. július 17.

Új tsz-tagok felhívása Szeged egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjaihoz

SZEGEDI EGYÉNILEG DOLGOZÓ PARASZTOK!
PARASZTASSZONYOK!
PARASZTFIATALOK!

Az utóbbi hónapokban, különösen a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének 1955. júniusi 8-i határozata után többen kértük felvételünket a szegedi termelősövetkezetekbe. Mi újbelépők összeültünk, hogy megvizsgáljuk és megvitassuk, jót tettünk-e, amikor a szövetkezeti gazdálkodás útjára léptünk. Valamennyiünk egyöntetű véleménye, hogy nem bántuk meg.

Mi győzt meg bennünket a szövetkezeti gazdálkodás helyességéről? Mi is, mint a többi kívülálló, nagy figyelemmel kísértük, vajon mire viszik a termelősövetkezetbeliek, lesz-e belőlük valami. Mi jól tudjuk, hogy a szövetkezeti tagok közül legtöbben kezében korábban három könyv sem fordult meg élete során, ma legtöbbjükön otthonos a rádió, az újság, szakkönyveket olvasnak és tanulnak. Meg is látszik, csak rájuk nézve is; jobb soruk van a szövetkezetben, mint amilyen volt, amikor még egyénileg gazdálkodtak. Nem túlzás, ha azt mondjuk, az elmúlt esztendőben dicsérgettük, az idén már csodálhatjuk terméseredményeiket. Már kora tavasz óta alsóvárosiak, mihálytelkiek sokan látogattunk el az Új Élet TSZ gazdaságába. A látottakkal valamennyien meg voltunk elégedve, összehasonlítgattuk vetéseinket, kapásnövényeinket a szövetkezetével, s bizony azt állapítottuk meg; nem vitakozhatunk rajta, a szövetkezeté szebb. Már akkor nagyobb terméseredményeket ígérték a gabonatanálál, a kapásnövények is, mint a miénk.

A Haladás Termelősövetkezet eredményei is arról győzték meg bennünket, a termésátlagok emelésében nincsen felsőhatár. A nagyobb terméseredményt pedig a szövetkezeti nagyüzemi gazdálkodással érhejük el igazán. A Haladás Termelősövetkezet 86 holdas tábláján már elvégezték az aratást. Azt is elmondhatjuk, nem is akarhogy, könnyedén, mert a nehéz munkát gép végezte itt, 40-50 ember helyett dolgoztak.

A deszki gépalomás kombájnjára attól le a 68 holdról a 11 vagon árpát. Szép terméseredmény ez, hisz megközelíti a 18 mázsát holdanként. Nem csodálnak a búza termésével sem, a 118 holdas táblán most szerényen számítva is, mintegy 13-14 mázsás lesz az átlagtermés. Hol van már ez régi 9-10 mázsás átlagterméstől, de hol van ez különösen az egyénileg dolgozó 6-7 mázsás átlagterméstől. Nem vitás, ilyen terméseredményeket elérni, mint amilyet a Haladás fel tud mutatni és ezzel a jobb élet alapját megvetni, csak a szövetkezeti gazdálkodással lehet. Szép eredmény ez Újszegeden, a Haladás TSZ földjén, de még sem ez szolgáltatja a legnagyobb jövedelmet. A gabonatermésből származó jövedelem csak másodrendű, mellékes haszon itt. A gyümölcs, zöldségfélékből szerzik a busásabb bevételt, hisz eddig már 90 ezer forintot árultak. Pedig csak a cseresznye és a meggy került piacra. Ez a két gyümölcsfajta 50 ezer forintot hajtott a konyhájukra. Az egyéb zöldségfélésekből, amelyek minősége első osztályú, csak a szerződött vállalatoktól, mintegy 60-70 ezer forint jövedelmet hoz majd a szövetkezetnek. Gyümölcsfa csemetékért az idén csak nyolc forintért számolva is darabját, mintegy 400 ezer forintot számítanak. Paradicsomból és másodültetési zöldségfélésekből újabb 300 ezer forint bevételre számítanak. Ki tudnak venni ennyit a földből, mert ha eső nincs, locsolnak. Soha nem szomjazza meg a föld és a növény a vizet, mindig van elegendő. Csak ez a néhány számadat is ele-

gendő ahhoz, hogy eldöntsük magunkban a nagy kérdést, helyes-e a szövetkezeti gazdálkodás útjára lép-nünk.

A szántóföldi növények eredményei egyedül is elegek ahhoz, hogy meggyőzzék dolgozó parasztársainkat, hogy minket is meggyőztek, hogyan jobb gazdálkodni. Az állattenyésztésről, a gazdagodó jószágállományról pedig még nem is beszélünk. Csak az Új Élet Termelősövetkezetben, ahol igen kevéssel kezdtek, ma 22 szarvasmarha, 200 sertés, 60 kővér hízó, 34 ló és a sok aprójószág mind azt mutatják, így lehet hasznosan állatokat tenyészteni, ahogy az Új Életben, Tánácsban és a többi termelősövetkezetben láttuk.

A közösen gondtalanabb az élet. Nem egyszerű szóbeszéd ez, hanem igaz valóság, amelyről mi, újbelépők már eddig is, rövid szövetkezeti tagságunk ideje alatt, meggyőződhetünk. Ne mondjunk mást, csak Nagy István volt tíz és fél holdas közép-paraszt példáját. Ő már hosszabb ideje tagja az alsóvárosi Új Élet Termelősövetkezetnek. Nem csak megszerette a közös munkát, hanem szinte össze is nőtt ezzel a közösséggel. Ő mondta el nekünk, hogy amíg egyéni gazda volt, ezer gondja-baja volt, munkájából csak itt-ott maradt haszon, de a szövetkezetben az elmúlt évben is busás részesedés jutott neki. Csak amit egyszuszra felsorolt nekünk, — bár mint mondja, nem is tud mindent fejbe tartani, — nem csak elismerésünket, hanem csodálkozásunkat is kiváltotta. Kenyér-gabonából 11 mázsa 22 kilót, 32 mázsa csöveskukoricát, hét és fél kiló örölt paprikát, három mázsa árpát és zabot, 10 és fél kiló mákot, 357 kiló burgonyát, 9 és fél mázsa takarmány-répát, 318 kéve kukorica szarát, több mint egy öl búzaszalmát, egy fél ölnél több polyvát, 302 kiló lucerna szénát, na és a költőpénz, ahogy ő mondta, 3052 forintot. Na és amit a háztáji gazdálkodásból kapott. Ezt is megtudtuk tőle, hogy 400 négy-szögöl gyümölcsöse van és 200 négy-szögöl szőlője. De termel háztáji földjén burgonyát, kukoricát is. Mint mondja, családja háztartási szükségletét jól kielégítette mindaz, amit a háztáji föld termelt. A gyümölcsből 8-9 száz forintnyit árult. Kukoricájából 10 mázsa és mintegy 8 mázsa krumplija termelt a háztájiban. Mi nem restelltük, hogy kiszámítsuk, melyik tíz és fél holdas gazdának jutott ennyi Alsóvárosra, vagy Mihályteleken. Bizony, keresve is alig találunk ilyeneket. Mindezt a részesedést 318 munkaegységért kapta a szövetkezetből. Tehát, ha szűken számítva, 230, esetleg 300 munkaegységet is teljesít egy szövetkezeti tag, máris messze túlhaladja a legjobb középparasztok jövedelmét is. Csak elismeréssel szólhatunk a termelősövetkezet munkájáról és tagjairól jövedelméről. Ugyanígy háztáji gazdálkodásukról is, mert nem csak a szövetkezet istállóit tartják rendben, hanem mint Nagy István is, akinek odahaza tehene, anyakocája, három kővér hízója is van.

Ők cselekedtek helyesen és mi most követtük példájukat, amikor örökre szakítottak a paraszti élet régi, nehézkes útjával. Jómódban élnek és egyre jobban élnek a szövetkezet tagjai, munkájuk gyümölcse egyre többet hoz konyhájukra. Mégis vannak, akik szapulják munkájukat, terméseredményeiket rágalmazzák a szövetkezet tagjait, s szeretnék megfojtani őket egy kanál vízben. Ezek a kulákok, a spekulánsok. Nem kétséges, hogy a szövetkezeti gazdálkodás erősödése a kulákok alkonyát, hozzá előbbre, Ezért követnek el mindent, hogy távolartsák, lebeszéljék a dolgozó parasztokat, s akadá-

lyozzák ezzel a mezőgazdaság fejlődését. Tudjuk, hogy mások is épp úgy, mint mi, átlátnak a kulákok szítáján, és azt tartják helyesnek, ahogy a józan paraszti ész gondolja, ahogyan látjuk mindannyian, csak a szövetkezeti gazdálkodás nyújthat és nyújt egyre jobb megélhetést, biztos fel-emelkedést dolgozó parasztjainknak.

Nem jár jól, aki sokáig vár. Jobb előbb, mint utóbb. Mert megtalálják számításukat a termelősövetkezetben férfiak, asszonyok, fiatalok egyaránt. Új bútort vásárolnak, nemcsak a férjhez menendő lányok, hanem az idősebb termelősövetkezeti tagok is, mint Dobó Imre, az Új Élet TSZ-ben és mások. Újonnan rendezik be lakásukat, kerékpárokat, motorkerékpárokat, mint a Felszabadulás TSZ-ben Gera András, Mészáros Szilveszter, Makra Jánosné, mint a Haladás TSZ-ben Ostyán Antal, Vizhányó Jánosné és Rakoncai Mihály vásárolnak. Jónéhányuknál már új a ház is, mert építettek, vagy vásároltak maguknak, mint az Alkotmány Termelősövetkezetben Gazdag János, Krisztin Pál, vagy a Felszabadulás TSZ-nél Cirok József. Könnyebben és egyre vidámabban élnek. Könnyebben élnek, mint az egyénileg dolgozók, bár nekik is sokat nyújtott az utóbbi két évben pártunk és államunk. Azt is tudjuk, hogy a párt és a kormány továbbra is elsősorban támogatja a termelősövetkezeteket, de támogatja az egyénileg dolgozó parasztokat is termelésük fejlesztésében. Ha mi igazi paraszti jólétet, kulturális életet akarunk magunknak, akkor csak egy úton haladhatunk, a szövetkezeti gazdálkodás útján. Erről győzték meg bennünket és győznek meg minden egyénileg dolgozó parasztot a szegedi termelősövetkezetek eredményei is. A mezőgazdasági termelés nagyarányú növelésének, a dolgozó parasztság felemelkedésének, megalapozott jólétének egyetlen útja a nagyüzemi, társas gazdálkodás.

Mi úgy látjuk, azok számítnak jól, akik nem húzódnak tovább az újtól, s belépnek a termelősövetkezetekbe. Mi a látottak alapján határoztuk el, hogy kérjük felvételünket, mert mi sem vagyunk a jók ellensége. Tudjuk, így szolgáljuk legjobban dolgozó parasztágunk, államunk érdekét, népünk jövőjét. Mi érezzük a jógazda felelősségét nemcsak családunk, hanem népünk további előrehaladásáért is.

Jó érzés tölt el bennünket a termelősövetkezetben. Elmondhatjuk az első napok és hetek alapján, úgy érezzük, helyesen és jól választottunk. Ne higgye senki, hogy könnyen szántuk rá magunkat, épp úgy meghánytuk vetettük a belépés gondolatát, mint ahogy elgondolkoznak ezen a most még kívülálló. Segített eldönteni gondolatunkat és helyes irányba terelni cselekedetünket a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének júniusi határozata.

Szegedi egyénileg dolgozó parasztok! Parasztasszonyok! Parasztifiatalok! Kövessétek ti is a mi példánkat, lépjétek be a termelősövetkezetekbe, ezzel saját magatok, gyermekeiteknek jobb, derűsebb életének alapját teremtik meg. Járuljatok hozzá velünk együtt a jobb paraszti élet megteremtéséhez, a magyar mezőgazdaság fejlesztéséhez, a terméseredmények növeléséhez, jólétünk alapja megteremtéséhez.

Szekfű Károly, Schreier Vilmosné, Révész Erzsébet, Márkus Jánosné, Ördög Jánosné, Tótt Pórdi István, Biró Emma, Fodor Szilveszter, Csöke Szilveszter, Csamangó Péter, Forgó János, Berkó Ferenc, Berkó Lajos, Nagy Andrásné, Cseresznyés Józsefné, Czirok András, Volfud József, Szalma Sándor, Bús János, Fuztin Szilveszter.

Az MDP Szeged Városi Végrehajtóbizottságának felhívása

Szeged dolgozó parasztjai! Pártunk III. kongresszusa a falu, a dolgozó parasztság felemelkedésének útját, a mezőgazdaság szocialista átszervezésében jelölte meg.

Ma már számos példa mutatja, hogy egyre több dolgozó paraszt ismeri fel és járja ezt az utat, mely jobb megélhetést biztosít maga és családja számára. Ez érthető is, mert a párt és a kormány, amellyel, hogy a dolgozó parasztokat is segíti, elsősorban a tsz-eket fokozottabban támogatja.

Pártunk 1955 júniusi határozata nagyobb lendületet adott a tsz-ek megerősítéséhez és továbbfejlesztéséhez. A 20 új belépő is ennek hatására választotta a szövetkezeti utat.

Az újonnan belépők most felhívással fordulnak városunk dolgozó parasztjaihoz. A Szegedi Párt-végrehajtóbizottság támogatja az újonnan belépő dolgozó parasztok felhívását, s kérjük, hogy kövessék az újonnan belépők felhívását, lépjenek be a termelősövetkezetekbe.

Pártszervezetek, tömegszervezetek, állami szervek, termelősövetkezetek, termelési bizottságok vezetői és tagjai! Jó felvilágosító munkával, példamutatással segítsétek az újonnan belépők felhívását, győzzétek meg minél több dolgozó parasztot a szövetkezeti gazdálkodás helyességéről. Segítsétek ezzel megvalósítani pártunk Központi Vezetőségének határozatát a jobb paraszti élet megteremtését, mezőgazdaságunk fejlesztését.

SZEGED VÁROSI
PÁRT-VEGREHAJTÓ-
BIZOTTSÁGA

Alapító tagok és új belépők

Nagy István öt évvel ezelőtt még tíz és fél holdas egyéni gazda volt. Ma Alsóváros egyik leggazdagabb embere. Az Új Élet TSZ nagy gazdaságának, szép jószágállományának ő is egyik boldog tulajdonosa.

Biró Imre tavasszal kezdett dolgozni a szövetkezetben. Másfél holddal jött a közösbe. Ő az állattenyésztésben találta meg a helyét. Itt dolgozik felesége is. Ugy számolgatják, ebben az évben kétszerannyi lesz a jövedelmük, mint tavaly.

Az újszegedi Haladás Termelősövetkezetbe — amióta a gazdasági év megkezdődött — 50 újszegedi kisparaszt, volt üzem munkás, agrárpöletár lépett be. Az új belépők népes családjába tartozik Szécsi József is.

Kósó Istvánné még fiatalasszony, de már sokféleképpen megpróbálta az életet. Volt állami gazdasági dolgozó, konzervgyári munkás. Az igazi boldogulás útját az Új Élet TSZ-ben találta meg.